

источников и факторов инвестиционной деятельности. Инвестирование в значительной степени определяет экономический рост государства, занятость населения и составляет существенный элемент базы, на которой основывается развитие общества.

Литература.

1. Статистический ежегодник Республики Беларусь, 2016. – Минск: Министерство статистики и анализа Республики Беларусь, 2016. – 580 с.
2. Иностранные инвестиции в Республику Беларусь [Электронный ресурс]/ Национальный статистический комитет Республики Беларусь.– Режим доступа: <https://www.belstat.gov.by/ofitsialnayastatistika/inostrannyeinvestitsii/>. Дата доступа: 05.10.2020.
3. Игонина, Л.А. Инвестиции: учебное пособие, 2005. – 280 с.
4. Губченко, Л.А. Иностранные инвестиции: учебное пособие / Л.А. Губченко - М., 2008. 160 с.
5. Результаты инвестиционной политики в Республике Беларусь [Электронный ресурс]/ Министерство экономики Республики Беларусь. – Режим доступа: <http://www.economy.gov.by/ru/pezzultat-ru/>. Дата доступа: 05.10.2020.

ТЕОРЕТИКО-МЕТОДИЧНІ ПІДХОДИ ДО ОЦІНКИ ІНВЕСТИЦІЙНО-ІННОВАЦІЙНОГО ПОТЕНЦІАЛУ ПІДПРИЄМСТВА

ОСИПЧУК В.О. ЗДОБУВАЧКА МАГІСТРАТУРИ*
ХАРКІВСЬКИЙ НАЦІОНАЛЬНИЙ ТЕХНІЧНИЙ УНІВЕРСИТЕТ
СІЛЬСЬКОГО ГОСПОДАРСТВА ІМЕНІ ПЕТРА ВАСИЛЕНКА

За сучасних умов орієнтації економіки України на підвищення конкурентоспроможності надзвичайно важливого значення набуває активізація інвестиційно-інноваційної діяльності, оскільки без цього неможливим є здійснення прогресивних структурних зрушень у країні, суттєве оновлення реального сектора й загалом забезпечення сталого соціально-економічного розвитку держави. У наш час нововведення охоплюють усі сфери людської діяльності, радикально впливають на процес господарювання, змінюють соціально-економічні відносини в суспільстві. Неперервні і постійні інновації

* Науковий керівник – Хлопоніна-Гнатенко О.І., к.е.н., доцент

стають необхідною та природною формою існування підприємств, організацій та установ, забезпечують їй конкурентоспроможність і виживання на ринку.

Інноваційний розвиток потребує вирішення на державному рівні ряду завдань у різних сферах діяльності суб'єктів господарювання, спрямованих на виявлення відхилень від головної мети внутрішніх і зовнішніх елементів діяльності, пошук і обґрунтування шляхів їх приведення в гармонійну відповідність, що має на меті створення умов стійкого соціально-економічного розвитку як самого суб'єкта, так і суспільства в цілому [1].

Головну роль у цьому процесі інновацій відведено підприємству, яке є джерелом ініціативи інноваційної діяльності, висуває попит на інновації та здійснює їх реалізацію. Уміння формувати й ефективно використовувати інноваційний потенціал стає вирішальним фактором забезпечення конкурентоспроможності та розвитку вітчизняних підприємств. Ефективний розвиток аграрного сектора потребує змін у використанні ресурсної бази, впровадженні ресурсозберігаючих інноваційних технологій з метою забезпечення виробництва високоякісної та конкурентоспроможної сільськогосподарської продукції [2].

В сучасних умовах з метою розробки ефективного механізму управління інноваційним потенціалом доцільно використовувати систему показників, які більш детально і всебічно характеризують стан і рівень використання інноваційного потенціалу підприємства.

Так, дослідниками [3] пропонується використовувати такі показники для оцінювання інноваційного потенціалу підприємства:

- науково-технічний потенціал;
- показники комерціалізації (частка нової продукції в загальному обсязі виробленої продукції, кількість ліцензійних договорів);
- тривалість виконуваних робіт (величина інноваційного лага);
- характеристика інноваційності керуючої системи.

Оцінювання інноваційного потенціалу підприємства пропонується здійснювати в такій послідовності:

- аналіз структури інноваційного потенціалу;
- виявлення ступеня використання внутрішніх інноваційних можливостей підприємства;
- оцінювання рівня інноваційної активності підприємства.

Інвестиційна діяльність є одним із ключових факторів суспільного розвитку, оскільки забезпечує весь відтворювальний процес в економіці. Капітальні вкладення без інновацій не мають

сенсу, оскільки безглуздо відтворювати застаріле обладнання, що не користується попитом і якому властиві високі витрати ресурсів. А отже, й інновації без капітальних вкладень нереальні [4, с.522-523]. У свою чергу, інвестиційно-інноваційна діяльність – це сукупність практичних дій інвесторів та інноваторів, направлених на реалізацію інвестицій в інноваційній сфері. [5, с.236].

Існують різні підходи до оцінки інвестиційної привабливості підприємства. Оцінка інвестиційної привабливості підприємства, яка залежить насамперед від особливостей інвестора та цілей інвестиційної діяльності.

Отже, систему механізмів фінансування інновацій можна представити як ефективне поєднання форм, методів та важелів мобілізації власних коштів, мобілізації позикових коштів та мобілізації залучених коштів [6]. При поступовому впровадженні цих механізмів відбудеться поступове підвищення конкурентоспроможності підприємств. Одним із пріоритетних напрямів розвитку економіки у ринкових умовах є впровадження інновацій у виробництво. Отже, інвестиційно-інноваційна діяльність – це безумовно творча робота і вимагає багато зусиль і терпіння. Лише ті підприємства, котрі в своєму внутрішньому потенціалі будуть мати нові ідеї і впроваджуватимуть їх у виробництво, матимуть реальні шанси на завоювання ринку та підвищення конкурентоспроможності своєї продукції.

Література.

1. Михайлова Л.І. Управління персоналом : навч. посіб. К.: Центр учбової літератури, 2007. 248 с.
2. Дмитрієва А., Літинська В. Удосконалення мотиваційного механізму інноваційної діяльності підприємства, 2015 URL: http://econf.at.ua/publ/konferencija_2015_05_7_8/sekcija_5_ekonomichni_nauki/udoskonallennja_motivacijnogo_mekhanizmu_innovacijnoji_dijalnosti_pidpriemstva/24-1-0-420. (дата звернення: 16.08.2017).
3. Карпуль І.Н. Мотивація і стимулювання інноваційної діяльності підприємства, 2008. URL: http://vlp.com.ua/files/84_0.pdf. (дата звернення: 28.09.2017).
4. Романчук З. Фінансовий механізм забезпечення інноваційно-інвестиційної діяльності в Україні. Формування ринкової економіки в Україні : наук. збірник. Львів : ЛНУ ім. І. Франка, 2014. № 31 (ч. 2). С. 235–241.
5. Рудь Н.Т. Економіка і організація інноваційної діяльності: навчальний посібник. Луцьк: РВВ ЛДТУ, 2007. 476с.
6. Карпуль І.Н. Мотивація і стимулювання інноваційної діяльності підприємства, 2008. URL: http://vlp.com.ua/files/84_0.pdf. (дата звернення: 28.09.2017).